

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2823/2022
07.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Николић адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „Краљевица“ из Зајечара, чији је пуномоћник Војислав Виденовић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 250/21 од 14.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 250/21 од 14.10.2021. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Зајечару Гж 250/21 од 14.10.2021. године и пресуда Основног суда у Зајечару П 225/2020 од 13.01.2021. године тако што се обавезује тужени да на име накнаде штете исплати тужиоцу износ од 121.797,50 динара са законском затезном каматом од 23.11.2020. године до исплате и **ОДБИЈА** захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 51.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова поступка исплати тужиоцу износ од 169.152,00 динара у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 225/2020 од 13.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату накнаде штете у износу од 121.797,50 динара са законском затезном каматом од 23.11.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 250/21 од 14.10.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 225/2020 од 13.01.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору постоји потреба да се о посебној ревизији тужиоца одлучује ради уједначавања судске праксе, због чега је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиочево возило оштећено је у судару са срном на путу Зајечар-Неготин, делу пута у близини ловишта чији је корисник тужени. Тужилац се у вожњи придржавао саобраћајних прописа и није возио у алкохолисаном стању. На делу пута на којем је дошло до штетног догађаја није био постављен знак упозорења на могућност појаве дивљачи на путу. Тужени је, пре и после штетног догађаја, од Републичке дирекције за путеве захтевао постављање таквог саобраћајног знака. На тужиочевом возилу проузрокована је штета у висини од 121.797,50 динара. Пресудом Прекршајног суда у Зајечару - Одељење у Књажевцу Пр 1474/2019 од 22.12.2020. године (неправноснажна), окривљено Јавно предузеће „Путеви Србије“ оглашено је одговорним за прекршај из члана 326. став 1. тачка 16. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а директор тог предузећа као одговорно лице за прекршај из члана 326. став 2. у вези става 1. тачка 16. тог закона. Одговорност ових лица утврђена је због пропуста да на деоници пута Зајечар-Неготин поставе саобраћајну сигнализацију „дивљач на путу“, у складу са чланом 132. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и непредузимања других мера и радњи у циљу безбедног одвијања саобраћаја у заштитном појасу пута ради спречавања изласка дивљачи на пут, због чега је 15.04.2019. године на том делу пута дошло до саобраћајне незгоде у којој је тужилац својим возилом ударио у дивљач на путу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом чланова 87. и 88. Закона о дивљачи и ловству закључили да је тужени пасивно легитимисан и да одговара за насталу штету по правилима о објективној одговорности, као ималац опасне ствари у смислу члана 173. и 174. Закона о облигационим односима. Међутим, по становишту судова, тужени је у овом случају ослобођен од одговорности у складу са чланом 177. Закона о облигационим односима јер је предузео једну од мера за спречавање настанка штете од дивљачи, предвиђену чланом 3. став 1. тачка 6. и чланом 5. став 1. тачка 12. Правилника о мерама за спречавање штете од дивљачи и поступку и начину утврђивања штете, тако што је од управљача пута захтевао постављање саобраћајних знакова за ограничење брзине и упозорења на могућу појаву дивљачи на путу.

По становишту Врховног касационог суда, у овом спору нижестепени судови су погрешно применили материјално право.

Тужени - корисник ловишта одговара за штету проузроковану тужиоцу по правилима о објективној одговорности из чланова 173. и 174. Закона о облигационим односима јер се дивље животиње (дивљач) сматрају опасним стварима. Од одговорности тужени се може ослободити под условима из члана 177. тог закона. Према тој одредби, ималац се ослобађа од одговорности ако докаже да штета потиче од неког узрока који се налазио ван ствари, а чије се дејство није могло предвидети ни избећи или отклонити (став први), или ако докаже да је штета настала искључиво радњом оштећеног или трећег лица коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити (став други). Ималац се ослобађа од одговорности делимично ако је оштећени делимично допринео настанку штете (став трећи), а ако је настанку штете делимично допринело треће лице, оно одговара оштећеном солидарно са имаоцем штете и дужно је сносити накнаду сразмерно тежини своје кривице (став четврти).

У овом случају тужени покушава да отклони своју одговорност тако што истиче чињеницу да је од правног лица које управља путевима захтевао да, на месту где се штетни догађај десио, постави саобраћајни знак „дивљач на путу“, али да се то правно лице о његов захтев оглушило. Ова радња, иако је означеним Правилником предвиђена као једна од мера за спречавање штете од дивљачи, по схватању ревизијског суда у потпуности не искључује одговорност туженог у смислу члана 177. став 2. Закона о облигационим односима. Тужени није доказао да је пропуст управљача пута да на делу пута у близини ловишта постави одговарајућу саобраћајну сигнализацију искључиви узрок настале штете. Међутим, пропуст управљача пута да изврши законску обавезу постављања одговарајуће саобраћајне сигнализације успоставља солидарну одговорност тог правног лица и туженог за насталу штету, у складу са чланом 177. став 4. Закона о облигационим односима. У случају постојања солидарне одговорности за штету, оштећени може захтевати њену накнаду у целости од сваког солидарног дужника, у складу са одредбом члана 414. став 1. Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка, садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП. Тужиоцу су досуђени трошкови за састав тужбе и једног поднеска у износу од по 6.000,00 динара, састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, заступање на шест одржаних рочишта у износу од по 7.500,00 динара и једном неодржаном рочишиту у износу од 4.500,00 динара, предујма за вештачење у износу од 10.000,00 динара и судских такси за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 12.236,00 динара, ревизију у износу од 24.472,00 динара и одлуку по ревизији у износу од 36.708,00 динара.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић